

Modlím se, abyste byli pevně připoutáni k Bohu, aby se vám díky tomu Jeho věčné pravdy navždy vryly do srdce. A modlím se o to, abyste po celý život nechávali projevat svou víru! Ve jménu Ježíše Krista, amen. ■

ODKAZY

1. Když se narodí dítě, na dvou místech se mu podváže pupeční šňůra a poté se mezi těmito podvázáními přetne. Ligace (podvázání) je spojka – pevná spojka. Anglické slovo *religion* (neboli náboženství) je latinského původu: *re* znamená „znovu“ či „zpátky k“, a pravděpodobně *ligare*, což znamená „připoutat“ nebo „svázat“. Z toho lze vyrozumět, že náboženství „váže věřící k Bohu“.
2. Exodus 20:3. Dále Pán řekl: „Obrátte se a odvrátte od [model] vašich, a ode všech ohavností vašich.“ (Ezechiel 14:6.)
3. Nauka a smlouvy 6:36.
4. Viz Spencer W. Kimball, *The Teachings of Spencer W. Kimball*, ed. Edward L. Kimball (1982), 391.
5. Viz Mosiáš 2:41; Nauka a smlouvy 58:30–33; 82:10. Tato zásada platí pro každého, neboť „Bůh [nikomu nestrání]“. (Skutkové 10:34; viz také Moroni 8:12.)
6. Nauka a smlouvy 132:22.
7. Viz Leviticus 15:13.
8. 2. Timoteovi 3:7.
9. 1. Nefi 19:23.
10. Izaiáš 5:20.
11. Písma učí: „Pojďte k Pánu, ke Svatému. Pamatujte, že stezky jeho jsou spravedlivé. Vizte, cesta pro člověka je úzká, ale leží před ním v přímém směru a strážným brány je Svatý Izraelský; a nezaměstnává tam žádného služebníka; a není žádné jiné cesty kromě té, která vede tou branou; neboť on nemůže být oklamán, neboť Pán Bůh je jméno jeho.“ (2. Nefi 9:41.)
12. Thomas S. Monson, „Courage Counts“, *Ensign*, Nov. 1986, 41. Při jiné příležitosti pronesl president Monson tuto inspirující výzvu: „Chceme-li žít vznešeně, musíme si vypěstovat schopnost čelit nesnázím s odvahou, zklamáním s veselou myslí a vítězstvím s pokorou. ... Jsme synové a dcery žijícího Boha, k Jehož obrazu jsme byli stvořeni. ... Nemůžeme upřímně zastávat toto přesvědčení, aniž bychom pocítovali hluboké nové vnímání síly a moci, a to síly žít v souladu s příkázáními Božími a moci odolávat Satanovým pokušením.“ („Yellow Canaries with Gray on Their Wings“, *Ensign*, July 1973, 43.)
13. „Popírejte v sobě veškerou bezbožnost.“ (Moroni 10:32.) Nebojte se člověka více nežli Boha. (Viz Nauka a smlouvy 3:7; 59:5.)

Starší Richard G. Scott
Kvorum Dvanácti apoštolů

„Příklad zajisté dal jsem vám“

Tím největším příkladem, který kdy kráčel po zemi, je náš Spasitel, Ježíš Kristus. ... Vyzývá nás, abychom se řídili Jeho dokonalým příkladem.

Když jsem přemítal o své povinnosti dělit se s druhými o evangelium, zamyslel jsem se nad svými blízkými, kteří mi svým láskyplným přesvědčováním pomohli nalézt Bohem určenou cestu, jež mě podporovala v duchovním pokroku. V klíčových okamžicích života mi Otec v nebi vždy požeňnal někým, komu na mě natolik záleželo, aby mi pomohl vést má rozhodnutí žádoucím směrem. Řídili se těmito slovy Spasitele: „Příklad zajisté dal jsem vám, abyste, jakož jsem já učinil vám, i vy činili.“¹

Když jsem byl malý, můj otec nebyl členem Církve a matka nebyla v Církvi tak aktivní jako dřív. Bydleli jsme v té době ve Washingtonu, D.C., a rodiče mé matky žili ve státě Washington, což je 4 000 kilometrů daleko. Několik měsíců po mých osmých narozeninách nás přes celé Spojené státy přijela navštívit babička Whittleová. Znepokojovalo ji, že jsme ani já, ani můj starší bratr stále nebyli pokřtěni. Nevím, co o tom tehdy řekla mým rodičům, ale vím, že jednou dopoledne vzala mě i mého bratra do parku a podělila se s námi o své pocity ohledně toho, jak je důležité být pokřtěn a pravidelně

chodit na církevní shromáždění. Nedokáži si přesně vybavit, co nám řekla, ale její slova se dotkla čehosi v mém srdci a já i bratr jsme se brzy nato dali pokřtít.

Babička nás i nadále podporovala. Vzpomínám si, že kdykoli jsem já nebo bratr měl mít na shromáždění proslov, zatelefonovali jsme jí a požádali ji, aby nám poradila, co máme říkat. Během několika dnů jsme měli v poště rukou psaný proslov. Za nějaký čas místo proslovů začala posílat jen osnovu, což z naší strany vyžadovalo více úsilí.

Během rozhovorů s tatínkem, kdy se mu snažila pomoci pochopit, jak je důležité, aby nás vozil na církevní shromáždění, prokazovala vždy tu pravou míru odvahy a úcty. Všeomnohými vhodnými způsoby se nám snažila pomáhat pocítovat v životě potřebu evangelia.

A co je nejdůležitější, věděli jsme, že nás má babička ráda a že má ráda evangelium. Byla nám skvělým příkladem! Jsem velmi vděčný za to, že se se mnou dělila o své svědectví, když jsem byl ještě malé dítě. Její vliv změnil směr mého života pro věčné dobro.

Později, když se blížila doba, kdy jsem měl promovat na univerzitě, jsem se zamiloval do krásné mladé ženy, která se jmenovala Jeanene Watkinsová. Domníval jsem se, že i ona ke mně začíná chovat nějaké hlubší city. Jednoho večera, když jsme spolu hovořili o budoucnosti, mi nenápadně mezi řečí sdělila něco, co mi navždy změnilo život. Řekla: „Až se vdám, bude to za věrného navráťivšího se misionáře a bude to v chrámu.“

Do té doby jsem o misií moc nepřemýšlel. Toho večera se však má motivace k tomu, abych zvážil službu na misií, dramaticky změnila. Šel jsem domů a nedokázal jsem myslet na nic jiného. Celou noc jsem nezamhouřil oka. Druhý den jsem se vůbec nedokázal soustředit na studium. Po mnohých modlitbách jsem se rozhodl, že navštívím svého biskupa a podám si přihlášku na misií.

Jeanene mě nikdy nežádala o to, abych *kvůli ní* sloužil na misií. Milovala mě dost na to, aby se se mnou podělila o své přesvědčení, a pak mi dala příležitost, abych se sám rozhodl, jakým směrem se v životě vydám. Oba jsme sloužili na misií a později jsme byli zpečetěni v chrámu. Jeaneneina odvaha a její oddanost víře měly na náš společný život rozhodující vliv. Jsem si jistý, že bychom nedosáhli takového štěstí, jaké nyní prožíváme, kdyby nebylo její silné víry v zásadu, že na prvním místě je potřeba sloužit Pánu. Jeanene je skvělým příkladem spravedlivého člověka!

Jak babička Whittleová, tak Jeanene mě měly natolik rády, aby se se mnou podělily o své přesvědčení, že obřady evangelia a služba Otci v nebi mi budou v životě požehnáním. Ani jedna z nich mě k ničemu nenutila ani nedělala nic, co by způsobilo, že bych měl ze sebe špatný pocit. Prostě mě měly rády a měly rády Otce v nebi. Obě si

byly vědomy toho, že On dokáže můj život zušlechtit víc, než bych to kdy dokázal já jen vlastními silami. Obě mi odvážně a láskyplně pomohly najít cestu k většímu štěstí.

Jak se může takovým významným vlivem stát každý z nás? Musíme udělat všechno pro to, abychom měli upřímně rádi ty, kterým chceme spravedlivě pomáhat, aby si mohli začít vytvářet důvěru v lásku Boží. První překážkou, kterou musí mnozí lidé po celém světě překonat předtím, než přijmou evangelium, je rozvinout víru v Otce v nebi, jehož láska k nim je dokonalá. Takovou víru je snazší rozvinout tehdy, pokud mají přátele nebo rodinu, kteří jim prokazují podobnou lásku.

Pomůžete-li jim pocítit důvěru ve vaši lásku, může jim to pomoci rozvinout víru v lásku Boží. Jejich život bude poté požehnan tím, že se s nimi během laskavého a ohleduplného rozhovoru podělíte o ponaučení, kterých se vám dostalo, o zkušenosti, které jste získali, a o zásady, které jste následovali, abyste našli řešení svých problémů. Ukažte jim, že se upřímně zajímáte o jejich blaho; pak se s nimi podělte o své svědectví o evangeliu Ježíše Krista.

Můžete jim pomoci způsoby, které jsou založeny na zásadách a naukách. Povzbuzujte ty, které máte rádi, aby se snažili porozumět tomu, co od nich Pán očekává. Jedním ze způsobů, jak

to udělat, je položit jim otázky, které je přimějí k zamyšlení, a pak jim poskytnout dostatek času – ať již hodiny, dny, měsíce, či ještě déle – k tomu, aby přemítali a usilovali o to, aby získali odpovědi sami pro sebe. Možná bude potřeba, abyste jim pomohli naučit se modlit a dokázat rozpoznat odpovědi na modlitby. Pomozte jim zjistit, že životně důležitým zdrojem schopnosti přijímat a rozpoznávat odpovědi jsou písmo. Tak jim pomůžete připravit se na příležitosti a zkoušky, které je teprve čekají.

Božím záměrem je „uskutečnit nesmrtelnost a věčný život člověka“.² To má zásadní význam pro vše, co děláme. Někdy se natolik ponoříme do věcí, které nás přitahují, nebo se necháme natolik pohltit všedními zodpovědnostmi, že Boží záměry ztratíme ze zřetel. Když se v životě zaměříte na ty základní a nejdůležitější zásady, porozumíte tomu, co máte dělat, a budete schopni přinášet Pánu více ovoce a sobě více štěstí.

Pokud se v životě zaměříte na základní zásady plánu spasení, budete schopni se soustředěněji dělit o to, co víte, protože budete rozumět věčnému významu obřadů evangelia. O to, co víte, se budete dělit takovým způsobem, který bude vaše přátele povzbuzovat k tomu, aby toužili být duchovně posíleni. Pomůžete svým blízkým zavázat se k tomu, že budou

poslušni všech příkázání Ježíše Krista, a vzít na sebe Jeho jméno.

Pamatujte na to, že obrácení jednotlivců je jen část tohoto díla. Vždy se snažte posilovat rodiny. Učte s myslí upřenou na to, jak je důležité, aby rodiny byly zpečetěny v chrámu. U některých rodin to může trvat roky. Tak tomu bylo u mých rodičů. Můj otec byl pokřtěn mnoho let po mně a později byla naše rodina zpečetěna v chrámu. Otec sloužil v chrámu jako pečeticí a matka tam sloužila s ním. Když máte na paměti pečeticí obřady chrámu, budete se podílet na budování království Božího na zemi.

Pamatujte, projevování lásky je mocným základem pro to, abyste měli vliv na ty, kterým toužíte pomoci. Vliv

Sydney, Austrálie

babičky Whittleové a mé manželky Jeanene by byl zanedbatelný, kdybych si nejprve nebyl jistý, že mě mají rády a že pro mě v životě chtějí jen to nejlepší.

Kromě toho, že je budete mít rádi, jim také důvěřujte. V některých případech možná není snadné důvěřovat, ale přesto tak číňte. Děti Otce v nebi jsou schopné dělat úžasné věci, pokud pocítují něčí důvěru. Každé dítě Boží, které pobývá ve smrtelnosti, se rozhodlo pro Spasitelův plán. Věřte, že pokud k tomu dostanou příležitost, udělají to znovu.

Dělte se o zásady, které pomohou těm, jež máte rádi, tlačit se kupředu po cestě vedoucí k věčnému životu. Pamatujte na to, že všichni rosteme řádku za řádkou. I vy jste při svém poznávání evangelia postupovali stejně. O evangelium se dělte *co nejjednodušším způsobem*.

Mocným nástrojem je vaše osobní svědectví o Usmíření Ježíše Krista. Dalšími zdroji jsou modlitba, Kniha Mormonova a ostatní písmo a vaše věrnost obřadům kněžství. To vše vám umožní získat vedení Ducha, které je klíčovým prvkem, na něž se musíte spoléhat.

Abyste působili efektivně a činili tak, jak činil Kristus,³ soustřeďte se na tuto základní zásadu evangelia: *Usmíření Ježíše Krista nám umožňuje, abychom se ve větší míře stali*

takovými, jako je náš Otec v nebi, díky čemuž budeme moci žít na věky se svou rodinou.

Neexistuje žádná jiná nauka, která by byla pro naše dílo důležitější než Usmíření Ježíše Krista. Při každé vhodné příležitosti vydávejte svědectví o Spasiteli a o moci Jeho Usmíření. Používejte písma, která učí o Něm samotném i o tom, proč je v životě každého člověka dokonalým vzorem.⁴ Je potřeba, abyste pilně studovali. Nebudte zaujati triviálními záležitostmi natolik, abyste opomíjeli osvojovat si nauku a učení Pána. S pevným osobním naukovým základem můžete být mocným zdrojem ke sdílení životně důležitých pravd s těmi, kteří je zoufale potřebují.

Otci v nebi nejlépe sloužíme tak, že máme na druhé spravedlivý vliv a sloužíme jim.⁵ Tím největším příkladem, který kdy kráčel po zemi, je náš Spasitel, Ježíš Kristus. Během svého působení ve smrtelnosti stále učil druhé, sloužil jim a miloval je. Sedával s jednotlivci, které ostatní odsuzovali jako někoho, kdo nebyl hoden být v Jeho společnosti. Každého z nich měl rád. Všiml si jejich potřeb a učil je svému evangelium. Vyzývá nás, abychom se řídili Jeho dokonalým příkladem.

Vím, že Jeho evangelium je v tomto životě cestou k pokoji a ke štěstí. Kéž pamatujeme na to, abychom činili tak, jak činil On, a dělili se o svou lásku, důvěru a znalost pravdy s druhými, kteří dosud nepřijali zářivé světlo evangelia. Ve jménu Ježíše Krista, amen. ■

ODKAZY

1. Jan 13:15.
2. Mojžíš 1:39.
3. Viz Jan 13:15.
4. Viz například Lukáš 22:39–46; Jan 8:3–11; Filipenským 4:13; Jakub 5:15–16; 1. Janova 1:7; 2. Nefi 1:15; 2; 25:17–30; 31; Jákob 4; Alma 7; 42; 3. Nefi 11–30; Moroni 10:32–33; Nauka a smlouvy 18:10–16; 19:13–19; 29:3; 88:1–13; 138:2–4; Mojžíš 5:6–12.
5. Viz Matouš 22:35–40; Mosiáš 2:17.

Starší Robert D. Hales
Kvorum Dvanácti apoštolů

Milujete-li mne, příkázání má zachovávejte

Používat svobodu jednání k tomu, že budeme poslušni, znamená rozhodovat se pro to, co je správné, a nechat důsledky plynout.

Bratři a sestry, ze všech ponaučení, která získáváme ze Spasitelova života, není žádné jasnější a mocnější než ponaučení týkající se poslušnosti.

Spasitelův příklad

V předsmrtné Radě v nebi se Lucifer vzbouřil proti plánu Nebeského Otce. Ti, kteří následovali Lucifera, zastavili svůj věčný pokrok – dávejte si pozor na to, koho následujete!

Pak Ježíš vyjádřil svůj závazek, že bude poslušen, těmito slovy: „Otče, staň se vůle tvá a sláva buď tvou na věky.“¹ Po celou dobu svého působení „[trpěl] pokušení, ale nedbal jich“.² Vskutku „z toho však, což strpěl, naučil se poslušenství“.³

Spasitel skrze poslušnost vykonal Usmíření za naše hříchy, čímž nám umožnil být vzkříšeni a připravil pro nás cestu k návratu k našemu Nebeskému Otci, který věděl, že se budeme dopouštět chyb, až se ve smrtelnosti

budeme učit být poslušni. Když jsme Ho poslušni, přijímáme Jeho oběť, neboť věříme, že prostřednictvím Usmíření Ježíše Krista může být spaseno veškeré lidstvo skrze poslušnost zákonů, obřadů a příkázání daných v evangelium.⁴

Ježíš nás učil poslušnosti prostými a snadno pochopitelnými slovy: „Milujete-li mne, příkázání [má zachovávejte]“⁵ a „Podí, následuj mne“⁶.

Když se necháme pokřtít, bereme „na sebe ... jméno Kristovo“ a vstupujeme „do smlouvy s Bohem, že [budeme] poslušni do konce života svého“.⁷ Každou neděli obnovujeme tuto smlouvu křtu tím, že přijímáme svátost a dosvědčujeme, že jsme ochotni dodržovat příkázání. Usilujeme o odpuštění jakýchkoli myšlenek, pocitů nebo skutků, které nejsou v souladu s vůlí Nebeského Otce. Když činíme pokání tím, že se odvracíme od neposlušnosti a začínáme být znovu poslušni, projevujeme Mu tím svou lásku.